

oznanilo

Ljubi
 vse,
 zaupaj
 nekaterim,
 slabo
 ne naredi nikomur.
 (Wiliam Shakespeare)

25. nedelja
 med letom

letu IX /2010-18
 23. september 2018

Mr 9,30–37

POSTAVITE OTROKA V SREDO MED VAS

V današnji Božji besedi beremo, da so se apostoli nekoč prepirali med seboj o tem, kdo med njimi je največji, a Jezus na sredino med nje postavi otroka. Kako pomenljivo dejanje! Ali ni hotel s tem pokazati, kam otrok v resnici spada – v sredino, v središče naše pozornosti, ljubezni, zanimanja, skrbi in prizadevanja.

Otrok je v središču vsake družine in mora biti v središču vseh vzgojnih pobud. V središču, ko oblikujemo in izbiramo radijske in televizijske programe. V središču skrbi za prometno varnost. V središču socialnih pobud, razmišljanj in odločitev ... Otrok je sveta stvar, so rekli že stari Rimljani. Četudi niso poznali Kristusovega nauka in niso vedeli za Božje otroštvo, so že po naravi kljub nekaterim poganskim na-

vadam imeli otroka za sveto bitje z nedotakljivim dostojanstvom. In kakšno mesto ima v današnji slovenski družbi ljubezen do otroka, spoštovanje njegovega nedotakljivega dostojanstva vse od spočetja naprej? Pa njegova prihodnost? Za ogledalo si danes vzemimo Prešerna. **V pesmi Nezakonska mati slišimo pretresljivo vprašanje mlade matere, ki se je vsi sramujejo in so jo pustili na cedilu: »Kaj pa je tebe treba bilo, / dete ljubo, dete lepo, / meni mlađi deklici, / neporočeni materi?«** **Odgovor na to tesnobno vprašanje najde mati v otrokovih očeh, v katerih sluti odsev nebes, odsev Boga: »Meni nebo odprto se zdi, / kadar se v tvoje ozrem oči, / kadar prijazno nasmeješ se, / kar sem prestala, pozabljeno je.«** **Končno zaupa otrokovo usodo Bogu in se ne meni za to, kako jo vsi obsojajo. Zase sklene: »Al te je treba bilo al ne, / vedno bom srčno ljubila te.«** A naše ravnanje in javno mnenje navdihuje vse prej kot ljubezen do otrok. Preplavlja ga samouničevalna miselnost, potegovanje za to, »kdo je večji in močnejši«, da lahko odloča in sodi o drugem, hkrati pa primanjkuje spoštovanja materinstva, starševstva, pritrjevanja življenju in veselja nad njim. Prosimo Božje pomoči, da ponovno postavimo otroka medse in v Jezusovem nauku najdemo prave poudarke za življenje. *Po: Ozare – TV Slovenija, 1997*

In sedel je, poklical dvanajstere in jim govoril: »Če kdo hoče biti prvi, bodi izmed vseh zadnji in vsem služabnik.« In vzel je otroka, ga postavil v sredo mednje, ga objel ter jim rekel: »Kdorkoli sprejme katerega izmed takih otrok v mojem imenu, mene sprejme; in kdor mene sprejme, ne sprejme mene, marveč tistega, ki me je poslal.« (Mr 9,35–39)

POSKRBI TUDI ZASE

Starši skrbijo za otroke, da bodo imeli dovolj hrane, da bodo pridobili dobro izobrazbo, da jim bo šlo dobro. Šef skrbi za svoje sodelavce, da bodo imeli dobro delovno mesto, da jih bo delo veselilo. Skrbi nas, kadar prijatelju ne gre dobro, in smo z njim sočutni. Skrbi nas za tega, ki nam je pripovedoval o svojih problemih. A pri vseh skrbeh in pomoči za druge pogosto pozabljamo na skrb za samega sebe. To opazimo šele takrat, ko postanemo utrujeni in nimamo nobenega veselja več, da bi še pomagali.

Ali pa ko postanemo bolj občutljivi za kritike, ko nemudoma planemo v jok, kakor hitro nekaj prekriža naše življenje. Zato moramo tu in tam pomisliti tudi nase in premisliti, kaj potrebujemo, kaj bi nam dobro delo. Pomemben si. Toda nisi neomejeno sposoben prenašati obremenitev. Nisi Bog, ki lahko vedno ustvarja s polnimi rokami. Imaš meje. Potrebuješ čas zase, da bo tvoj notranji vrelec spet brbotal. Ne moreš do konca izpiti izvira v sebi. Izvir teče v svojem ritmu. Daje ti dovolj moči, če si tudi ti pozoren na ta ritem. Toda če ga boš nenadoma izčrpal, bo prazen, in potem si ne boš več mogel opomoči. Skrbi za to, da bo vrelec vedno brbotal, in skrbno ravnaj z njim. Skrbno ravnaj s samim seboj, s svojo dušo in svojim telesom. Paziti na svojo dušo pomeni, da pazim na svoje občutke, ki se pojavljajo v meni. Ko zjutraj vstanem, naj bi bil pozoren: Ali rad vstopam v dan, ali me veseli iti na delo? Ali pa čutim notranjo utrujenost, se v meni pojavlja odpor proti vsakdanji tlaki? Ali se pojavlja nerazpoloženje, če pomislim na ta ali oni termin? Takšne občutke je treba jemati resno, saj so pomemben del skrbi zase. Dokler te vse veseli in vse dobro poteka, ni potrebe, da bi

bil zaskrbljen zase. Ko pa se počutiš izčrpanega, kadar se znajdeš v nevarnosti, da bi postal zagrenjen, ker ne cenijo tvojega truda, je to alarmni znak. Takrat se spomni teh besed: Dobro ravnaj s seboj. Poskrbi zase, da boš lahko še naprej z veseljem skrbel za druge. Pazi na tvoje lastne potrebe, sicer boš nejevoljen zaradi mnogih potreb tvojih bližnjih. Ne pozabi nase. Kajti le tako boš lahko postal blagoslov za druge. Povzeto po: Anselm Grün

OZVANILA

- Sveta birma /

nedelja, 23. september 2018

* Obiskal nas bo gospod škof dr. Peter Štumpf, ki je pri Slovenski škofovski konferenci odgovoren za našo skupnost. Gospod škof Peter bo daroval sveto mašo in podelil zakrament svete birme. Lepo vabljeni k sveti maši in nato k druženju v skupnosti.

- Nedelja narodov /

nedelja, 30. september 2018

* Sveta maša bo ob 10.15 v stolnici na Dunaju. Svete maše v cerkvi Srca Jezusovega to nedeljo ne bo. Lepo naprošeni, da za to priložnost prispevate pecivo in pijačo.

- Izlet v Heldenberg /

sobota, 13. oktober 2018

* Prijavnice so na voljo pri vhodu v cerkev, v bifeju in na spletni strani. Prijavite se čim prej.

O Bog,
iščem roko,
ki me drži in opogumlja,
ki me umirja in varuje.
Tipam za roko,
ki me spremlja in vodi,
ki me zdravi in rešuje.
Potrebujem roko,
ki je močna in me nosi,
ki me prime in me ne izpusti več.
Hočem roko,
ki ima z menoj dobre namene,
ki se nežno spusti name.
Hrepenim po roki,
ki se ji lahko popolnoma zaupam,
ki je zvesta,
ki me ljubi.
Iščem velik roko,
v katero lahko položim
svoje male roke
in tudi svoje srce,
roko, v kateri sem varen – ves.
Bog, tvoja roka me vabi:
Pridi!
Tvoja roka mi daje čutiti:
Ne boj se!
Tvoja roka mi podarja gotovost:
Ljubim te!

Theo Schmidknoz

Slovenski pastoralni center / SPC

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Bolje je molčati in biti kristjan
kakor govoriti in ne biti.**

**Lepo je učiti,
ako tisti, ki govori, to tudi dela.
(sv. Ignacij Antiohijski)**

**Ste se danes
že nasmejali?**

»Oči, kaj je pa tole drevo?« »Jah, to
so modre slive!« »Kako pa to, da so
rdeče?« »Ker so še zelene!«

»Bral sem, da je vaš dedek najstarejši
prebivalec mesta.« »Pravzaprav to ne
drži! Babica je še starejša, samo tega
ne sme nihče izvedeti!«

Janezek se je učil in vprašal očeta,
kje je Afrika. Ker tudi oče ni vedel, je
vprašal mamo. »Daleč ne more biti,
ker je pri nas v službi črnc, ki se v
službo vozi s kolesom,« reče mama.